

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010023
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010023.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jozefa Ryanta na verejnom zasadnutí konanom 12.07.2016 prejednal odvolanie obžalovaného I. R. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 29.10.2015, sp. zn. 2T/2/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. R., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný I. R. uznaný za vinného z prečinu sprenevery v spolupáchateľstve podľa § 20, § 213 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený peňažný trest vo výmere 200,- € a pre prípad, že by výkon tohto trestu bol úmyselne zmarený, bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému I. Y., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 1.384,43 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol tento poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal obžalovaný odvolanie, ktoré na verejnom zasadnutí odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch v podstate uviedol, že s rozsudkom okresného súdu nesúhlasí, pretože svedok Q. si až po dvoch rokoch spomenul na stretnutie s obžalovaným, ktorého predtým nepoznal. Obžalovaný pritom predmetné veci ani nepotreboval. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno skutočne nič vytknúť a dodať. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory,

ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného trestného činu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného.

Ani krajský súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal poškodenému I. Y. a svedkom N. Q. a H. C. neveriť. Treba tiež zdôrazniť, že spoluobžalovaný C. I. uznal skutkové zistenia okresného súdu a tiež prijal uložený trest, keďže proti rozsudku odvolanie nepodal a peňažný trest, ktorý mu bol uložený vo výške 200,- € dňa 02.03.2016 aj zaplatil. Po vyhodnotení všetkých relevantných dôkazov potom ani krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vinu obžalovaného spochybňovali.

Zistené konanie obžalovaného okresný súd správne posúdil ako prečin sprenevery v spolupáchateľstve podľa § 20, § 213 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o treste, keď obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 200,- € s náhradným trestom vo výmere 4 mesiacov. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že v roku 1985 bol síce odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví, ale toto odsúdenie má zahladené a hľadá sa na neho akoby odsúdený nebol. V rokoch 2010 a 2013 bol 2-krát potrestaný za priestupky spáchané v cestnej premávke blokovými pokutami vo výmere 20,-, resp. 50,- €. Uložený trest tak aj krajský súd považuje za dostatočný a primeraný k všetkým okolnostiam, na ktoré bolo potrebné prihliadnuť pri jeho ukladaní.

Keďže aj výroky o náhrade škody zodpovedajú stavu veci a zákonu, krajský súd potom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.